

Warfi selle järrele kopputas häkkiiste üks wainna emmakene kantsi wärrawa tagga ja pallus, ennast sisse laska; agga lossi waht pörrutas tedda kowiwa sönnadega taggasi. Häddalise healega ja förmed ristis käsja üllestöstes pallus ta wägga halledaste, et temmal olla ritridele liht fallajat ja wägga kardetawat pahha asja üllesräkida.

Wimaks sai wärraw lahti tehtud ja emmake lasti sisse ja üks ritter küsis kohhe, mis asji se siis olla ja mis ta iggatseda.

„Oh armas herra,“ wastas eideke wärrisedes hädda ja kartuse pärrast, „teie ollete warfi sure hukkatuse sees! Tahhate mo poeale ello ja armo anda, siis tahhan ma teile keik teada anda.“

„Et rägi siis!“ wastas ritter ruttoga, „ja kui sa töt kulutad, siis peab sulle sündima, nenda kui sa tahhad.“

Ja selle lubba peale teatas eideke keik sedda tallopoege kurja nõu ja sest wilja=maksust, kui neist sure pitka ja jämmeda terradest, mis wilja sees kottide keikpaikas, ja ka omma poeast, mis nisammoti kotti sisse warjule pandud olla.

„Agga, rummal naene,“ wastas se ritter, kellele ta sedda luagu selletas, „kui so jut tössi on, agga kust me' wöime siis jinno poega katti seeft ärratunda?“

Ja emmake selletas ritriile ruttos ja selgeste, misfugguse hobbose ree peal temma poeg kotti sees peidetud olla.

„Mo se on wägga hea!“ ütles ritter, „olle nüüd rahhul, ja ni töeste kui ma so ees seisjan, tahhan ma so poea ello pärrast hea seissta, et ta peab keige kahjo eest hoitud sama.“

Ruttoga läks ritter lossi ehk nende üllema jure, ja räkis temmale keik, mis ta olli naese käest kuulnud ja ka temmale töutanud. Kohhe sai sest eesseisowast häddast keige nende ritridele kärmeste ja kähku teada antud, kes seal lossis ellasid; ja kui selle wasto tuggew abbi olli kribbina krabbina walmis seatud, odati rahhulikult nende wöeraste ehk tallopoegade tullemist.

Waewalt olli emmake kudsagile kōrwale läinud, kui jubba üks otjata rong hobbusid, kottid reggede peäl ja igga koorma kōrwas astus mees, pitkamisi kantsi pole likus. Ilma middagist märgu andmata nago eunegi, sai kantsi suur ehk peawärraw lahti tehtud, ja hoew hobbooste, reggede ja meedtega täidetud. Kui wimane koorm jubba sisse ajand olli, sai wärraw illusti tassja kinni ja lukku pandud.

Ilma et kegi mees wois enne middagi pahha mõista, kargasid kohhe ritrid mõekate, pikide ja